

دست‌دوم‌ها در بورس‌اند

مدتی پیش بود که شرکت لگو بخشی را برای استفاده از لگوهای استفاده شده و دست دوم راه انداخت. این اسباب بازی فروش دانمارکی در این راه با چالش‌های زیادی مواجه شد که تا حدی شبیه به دردسرهایی بود که برندهای فشن مثل زارا و شین پیشتر با آن مواجه شده بودند.

این برندها در کنار استارت‌آپ‌هایی که به وسایل و لباس‌های وینتج اختصاص یافته اند -مثل وینتج- در حال استفاده از فضایی هستند که در نسل جوان جدید برای استفاده از وسایل خوب قدیمی به وجود آمده است. برخی چهره‌های مشهور صنعت فشن و سرگرمی مثل ریچانا و بلا حدید هم از این روند استقبال کرده‌اند.

با این حال، صنعت استفاده از لباس و وسایل دست دوم باید هزینه‌های زیادی را به جان بخرد. اخیراً ایکیا هم به این روند پیوسته و پلتفرم بازارمانندی را راه انداخته که در آن، مشتریان می‌توانند وسایل استفاده شده ایکیا را مستقیم بین خودشان خرید و فروش کنند. ایکیا بر این اساس امیدوار است بتواند بین ایپی و کری گلیست و برخی پلتفرم‌های خرید و فروش دیگر، جایی برای خود پیدا کند.

به گفته یسپر بوردین که مدیر بخش اداره‌کنندگان فروشگاه‌های ایکیا است، این برند معتقد است که در آینده می‌تواند از خرید و فروش وسایل دست‌دوم ایکیا سودی بیشتر از وسایل نو به دست بیاورد.

آمار و ارقام هم نشان می‌دهند که بازار وسایل دست‌دوم به شدت در حال گسترش است. بازار لباس‌های دست‌دوم در جهان که در سال ۲۰۲۱ میلادی ارزشی برابر ۱۴۱ میلیارد

دلار داشت امسال ارزشش به ۲۳۰ میلیارد دلار رسیده است و انتظار می‌رود که این رقم در سال ۲۰۲۸ میلادی به ۳۵۰ میلیارد دلار برسد. این در مورد بازار اجناس لوکس دست‌دوم هم صدق می‌کند.

این بازار در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۳ میلادی رشد ۱۲۵ درصد داشته است، در حالی که بازار اجناس لوکس نو رشد ۴۳ درصدی داشته‌اند.

نکته جالب اینجاست که اجناس دست‌دوم در میان مصرف‌کنندگان جوان طرفدار زیادی دارد. بیش از چهل درصد از جوانان نسل زد و نیز نسل هزاره از اجناس دست‌دوم استفاده می‌کنند؛ در حالی که این رقم در میان نسل قبل‌تر تنها ۲۰ درصد است.

از نظر جوانان نسل زد، استفاده از اجناس ارزان‌تر و دست‌دوم می‌تواند نوعی سرمایه‌گذاری باشد.

در میان همه این هیاهوها، مسائل دیگری هم وجود دارد. برخی کارشناسان با موضوع بازار دست‌دوم به عنوان پدیده‌های جدید برخورد می‌کنند؛ در حالی که این بازار همیشه

وجود داشته است. مثلاً در بازارهای نوظهور، وابستگی به این نوع اجناس که از اقتصادی توسعه‌یافته وارد می‌شدند همواره وجود داشته است.

همچنین زنجیره‌های تامین پیچیده‌ای در بازار اجناس دست دوم جهانی شکل گرفته است. ممکن است یک تیشرت وینتج از گروه موسیقی لد زپلین در نیویورک به قیمت صد دلار به فروش برسد؛ اما این تیشرت قبلاً در بازارهای کم‌درآمدتر اما پررونق دست‌دوم مثل پاکستان و گواتمالا جابجا شده و در نهایت به نیویورک رسیده است.

در همین حال برخی خیریه‌های معروف در کشورهای غربی مثل آکسفام (انگلیس) و سلویشن آرمی و گودویل (آمریکا) در این بازار نقش عمده‌ای ایفا می‌کنند.

به نظر می‌رسد ورود برندهای بزرگ به بازار دست‌دوم دارد دینامیک این بازار را تغییر می‌دهد. حالا خیلی‌ها لباسی را که گران خریده‌اند و سالم نگه داشته‌اند در بازار دست‌دوم می‌فروشند و لباس‌هایی را که زیاد استفاده شده‌اند به خیریه‌ها می‌دهند. نتیجه‌اش این شده که حجم لباس‌های غیرقابل استفاده خیریه‌ها که باید سوزانده شوند بسیار زیاد شده است.

در همین میان، استفاده مجدد از لباس و وسایل مختلف می‌تواند به شدت به سود محیط زیست باشد.

توماس پلاتننگا که استارت‌آپی در این حوزه را در لیتوانی اداره می‌کند می‌گوید: «لباس دست‌دوم مثل قطره‌ای در اقیانوس لباس‌های نو است که مردم دائم در حال خریدنش در نقاط مختلف جهان هستند.» برای پلتفرم‌های فعال در زمینه لباس دست‌دوم، سودآوری کار آسانی نیست. پلتفرم وینتج که اخیراً بسیار طرفدار پیدا کرده، شاید اولین پلتفرم فشن دست‌دوم بود که امسال توانست سود خالص قابل توجهی به دست بیاورد.

چالش دیگری که پیش روی این پلتفرم‌ها قرار دارد، کالاهای تقلبی هستند که به خصوص در زمینه لباس و کیف و کفش لوکس بسیار دردسرساز است. حتی لگو که ظاهر آن باید دردسرهای کمتری در این زمینه داشته باشد هنوز در سختی‌های این کار دست و پا می‌زند.

بررسی جداگانه هر کدام از آیت‌ها، تمیز شدن آنها و فروش مجدد آنها کار بسیار پرهزینه‌ای است. از مهدکودک‌ها و خیریه‌های جهان سالانه صدها میلیون تن لگو اهدا می‌شود که مدیریت استفاده مجدد از آنها را دشوار می‌کند. با این حال، به نظر می‌رسد که از این بازار در آینده بسیار بیشتر خواهیم شنید.

منبع: آینده‌نگر

تغییر اساسی ایجاد کند نیازمند تعهد به قوانین و سرمایه‌گذاری‌های هنگفت است.

پانل دماغه هلی کوپتر پائونیرلب فعلا در حد یک اثبات مفهوم باقی می‌ماند. چالش ایرباس و سایر شرکت‌ها همکاری با زنجیره‌های تامین برای مقرون به صرفه کردن تولید الیاف زیست پایه و اطمینان از این که بتوان با صرف هزینه‌ای معقول تولید آن را متناسب با شتاب گرفتن تولید در بخش هوا و فضا افزایش داد، است.

:: باز یافت

تولید اجزای کامپوزیتی می‌تواند ضایعات زیادی نیز به همراه داشته باشد. نرخ ضایعات به طور میانگین ۳۰ تا ۴۰ درصد است که هم ضایعات و هم اجزای تولید شده در پایان عمر مفید خود دور ریخته و یا سوزانده می‌شوند. بر اساس برآوردهای انجام شده سالانه حدود ۶۲۰۰۰ تن ضایعات از فرایندهای تولیدی در سرتاسر جهان تولید می‌شود.

در نتیجه یک کمپین گسترده در سطح زنجیره تامین برای توسعه روش‌های بازیافت الیاف کربن وجود دارد. یکی از شرکت‌های مطرح در این زمینه شرکت فیروم واقع در پاریس است.

:: گسترش سریع

کمپانی فیروم که در سال ۲۰۲۰ تاسیس شده موفق به تامین مالی حدود ۴۵/۵ میلیون دلاری تا به امروز به منظور بازگشایی نخستین کارخانه بازیافت خود در بوگونه منطقه‌ای نزدیک به نانت فرانسه در پایان سال ۲۰۲۲ شده است.

امسال نیز فیروم با تاسیس کارخانه‌ای در سالت لیک سیتی مرکز ایالت یوتا فناوری خود وارد آمریکا کرده است.

بنجامین سادا، موسس فیروم می‌گوید: تاسیس فیروم با هدف

علی‌رغم مزایای بی‌نظیر الیاف کربن در تولید قطعات سبک اما به شدت مستحکم و عامل کاهش انتشارات در بخش‌های کاربردی مختلف، این الیاف به ویژه در صنعت هوا و فضا همچنان از مواد اولیه خام بر پایه نفت به دست می‌آیند و تولید آن‌ها بسیار انرژی‌بر و خرید آنها نیز بسیار هزینه‌بر است.

در نتیجه تحقیقات بیشتری برای توسعه مونومرهای جایگزین کم هزینه‌تر برای پلی‌اکریلونیتریل (PAN) که پیش ماده متداول در تولید الیاف کربن می‌باشد، در دست انجام است.

:: تست‌های پرواز

کمپانی ایرباس اخیرا تست پرواز پانل دماغه کامپوزیتی غیرساختاری و آزمایشی را بر روی هلی کوپتر PioneerLab خود انجام داده است. این بخش بر پایه الیاف کربن زیست پایه بوده که از اکریلونیتریل حاصل از جذب دی‌اکسید کربن از اتمسفر تهیه شده است.

گفته می‌شود پانل جدید به سختی و استحکام اجزای متداول بوده و از اکریلونیتریل با ساختار شیمیایی مشابه در تولید الیاف استفاده می‌شود تا عملکرد آن مانند الیاف متداول باشد.

این پیش ماده از مواد اولیه پایدار غیرفسیلی و دارای تاییدیه ISCC مانند چوب و ضایعات چوبی، روغن‌های پخت و پز بازیافت شده و جلبک و همچنین منابع تجدیدپذیر آمونیاک و پروپیلن به دست می‌آید.

بر اساس تجزیه و تحلیل جامعی که توسط ایرباس بر روی چرخه عمر اجزا صورت گرفته تولید اکریلونیتریل و سایر مواد شیمیایی و مواد واسطه پایدار باعث کاهش چشمگیر انتشار دی‌اکسید کربن در مقایسه با مواد بر پایه نفت خام می‌شود.

با این حال صنعتی‌سازی این محصولات در مراحل اولیه خود قرار دارد و افزایش مقیاس آن تا جایی که کاهش دی‌اکسید کربن بتواند یک

به پرواز در آمدن الیاف بیو کربن

